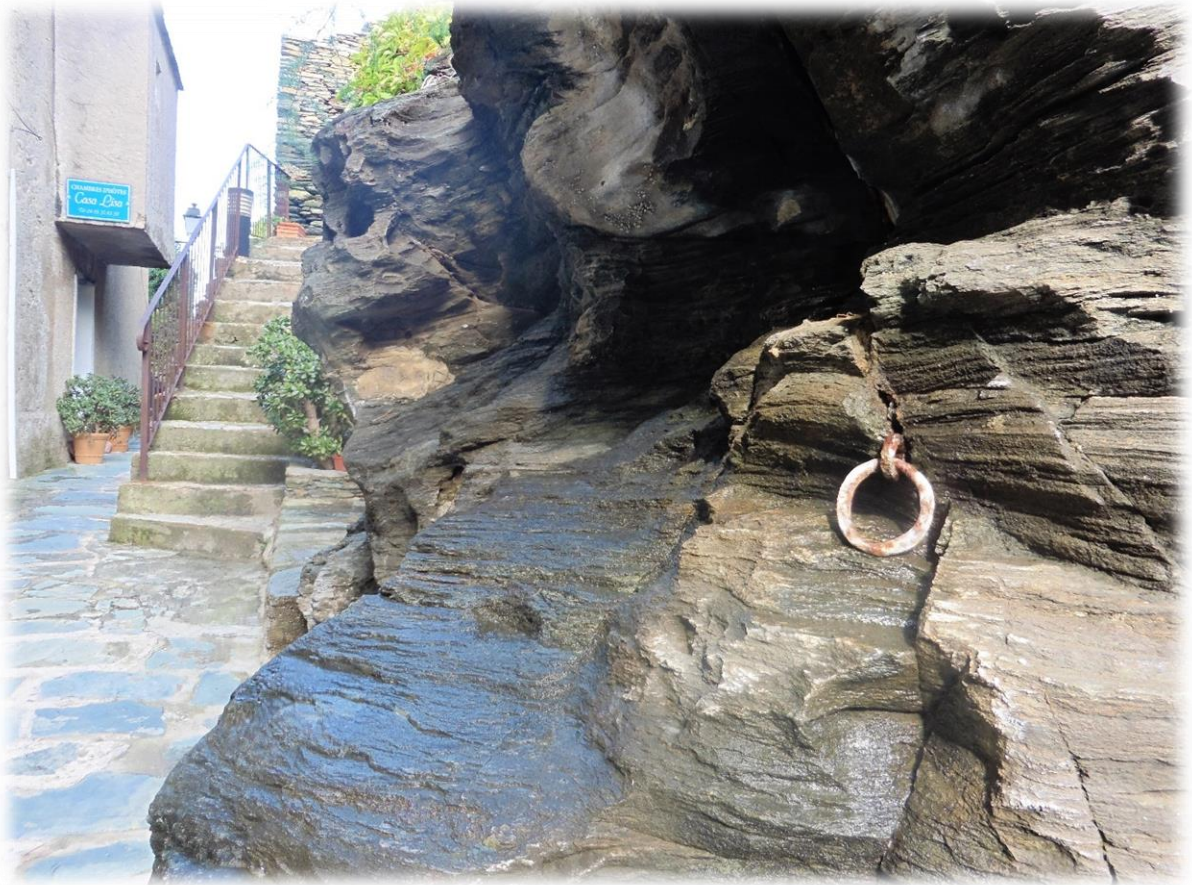

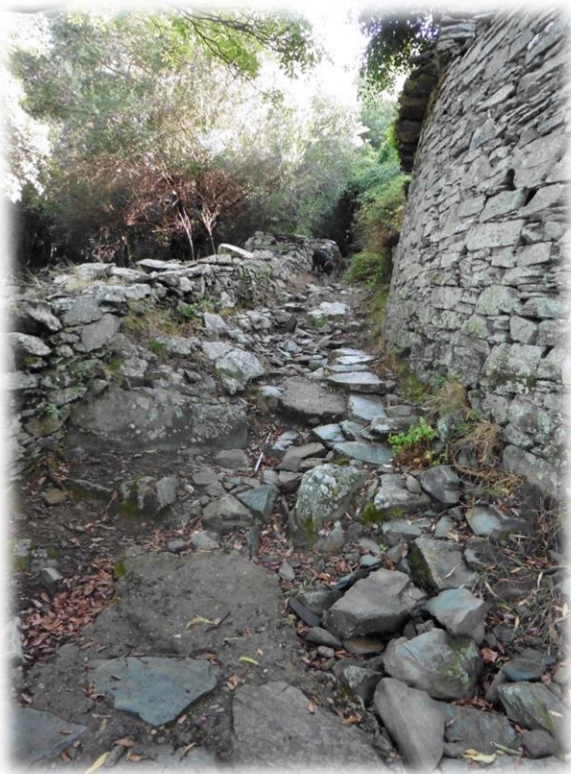
Vanuit het dorpje heb je een zicht op het keienstrand van Nonza. Dit bestaat uit zwarte afgesleten keien. Met de lichter gekleurde keien wordt door de bezoekers van het strand figuren, tekeningen en namen gemaakt.

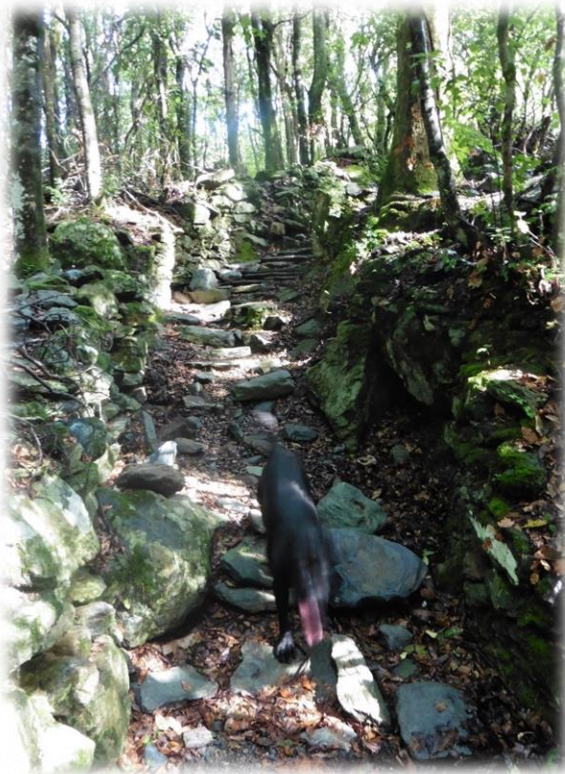

Nonza was in de Romeinse tijd al de locatie van het legerkamp *Castrum Nuntiae* waar het ook zijn naam aan ontleent. Vervolgens dook het in de 11e eeuw weer op in de

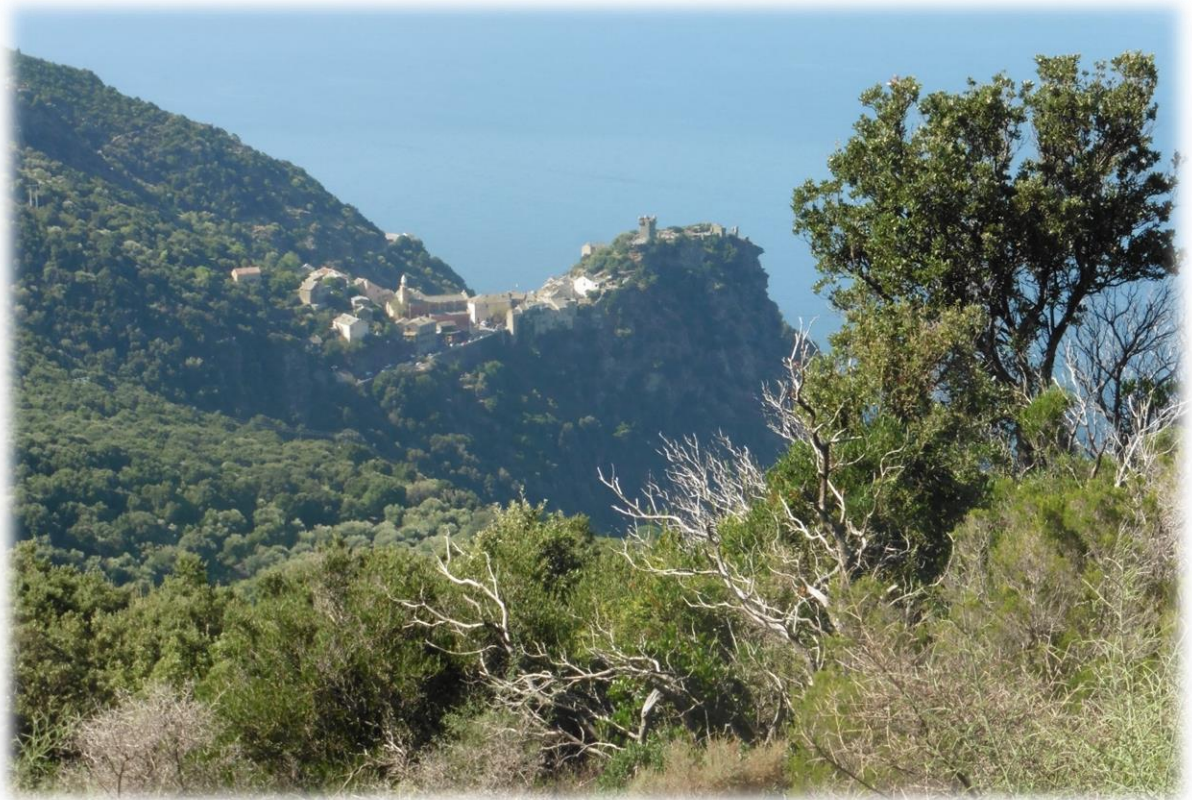
geschiedenisboeken, toen het omstreden werd door verschillende Corsicaanse families. Na de middeleeuwen stond het dorp bekend om de citroenplantages. In de 20e eeuw vertrokken de meeste families van Nonza naar het Franse vasteland.

Toen ik mijn wandelschoenen aan trok aan de auto in Nonza kwam er een zwarte Labrador of zoiets (van de kleur ben ik zeker) naast mij zitten. Ik geraakte er niet meer van af.

Het overkomt mij wel meer dat een onbekende hond mij ongevraagd gezelschap houdt.
Onder mij krijg ik zicht op Nonza.

Als ik even een rustpauze neem dan doet de wandelhond dat ook.

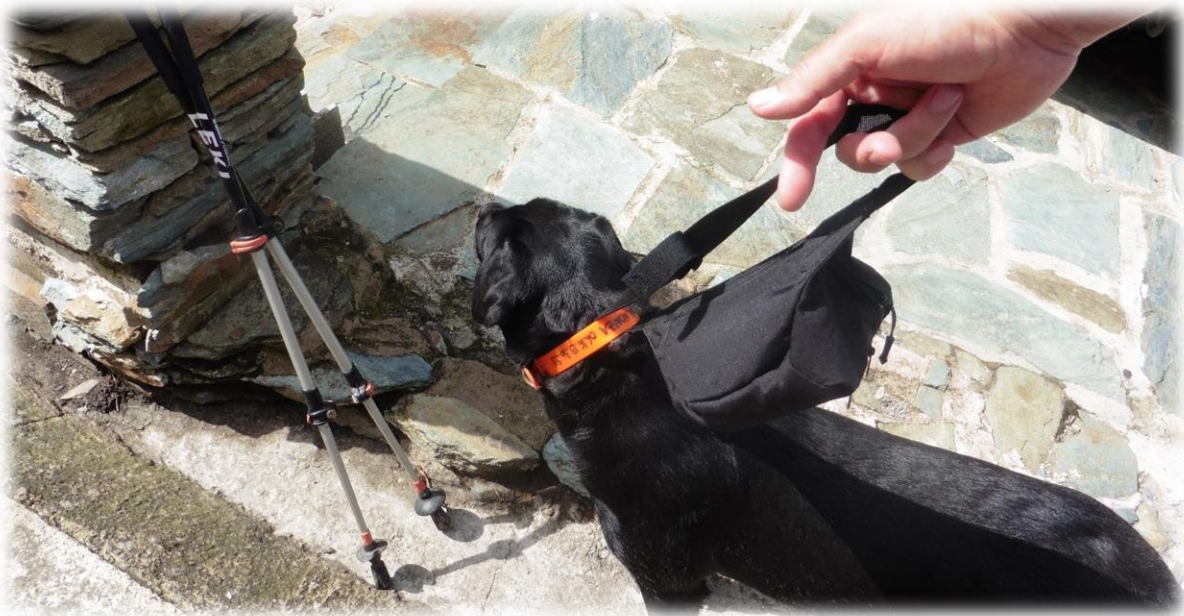

Hier heeft duidelijk een brand gewoed. Corsica wordt regelmatig getroffen door grote bosbranden.

Tijdens deze wandeling kom ik geen levende ziel tegen, behalve dan die ene hond.

Op het einde van de luswandeling dien ik enkele kilometers op de rijbaan te lopen. Ik loop aan de rand van de weg maar de wandelhond vindt het prettig om in het midden van de weg te lopen naast mij. En alle inzittenden van passerende auto's maar teken doen op mij dat ik mijn hond bij mij moet houden. Heb die rothond dan uiteindelijk maar aan de leiband gehouden met behulp van mijn heuptasje.

In kleine bergdorpjes zijn parkeerplaatsjes schaars. Dan komt het er op neer om te parkeren tot op het randje.

Na mijn wandeling ga ik Henri bezoeken. Hij mag nu naar een tweepersoonskamer, heeft nog koorts, mag morgen niet vertrekken met het vliegtuig, krijgt zijn identiteitskaart niet terug. Hebben vandaag nog bloed getrokken en de uitslag hiervan zal pas over drie dagen gekend zijn. Hangt nog steeds aan het infuus. De man is door het oog van de naald gekropen. Maar gelukkig hij is er nog.

Donderdag 20 september 2018

Heb gisteravond nog bericht ontvangen van Henri. Met bemiddeling van de CM vanuit België zou hij morgen toch zijn vlucht mogen nemen. Hij moet wel documenten ondertekenen, is op eigen risico. Hij heeft een namiddagvlucht. Ik ga vandaag dan ook niet wandelen. Ik bezoek de stad Bastia zodat ik straks Henri naar de luchthaven kan brengen. Het was voorzien dat hij twee dagen voor mij zou vertrekken.

Bastia ligt maar 7 km van ons appartement. Ik heb Bastia enkele jaren geleden al eens bezocht, Henri was er toen ook bij. Ik vond het geen mooie stad, een bezoek was dan ook niet gepland maar door de omstandigheden bezoek ik toch nog eens Bastia.

Ik laat Henri per sms weten dat ik het niet verstandig vind, dat hij het gewone vliegtuig naar België terug neemt maar ik respecteer zijn beslissing. Ik begrijp ook wel dat de dagen in het

ziekenhuis voor hem lang duren, dat ik de enige bezoeker ben, dat hij zich ook kan laten verzorgen in België, dat hij zijn familie wil terug zien.

Krijg een sms terug van Henri. De twijfel slaat toe. Ook zijn levensgezellin heeft hem gebeld. Zij heeft zich ook geïnformeerd en gaat niet akkoord met zijn beslissing.

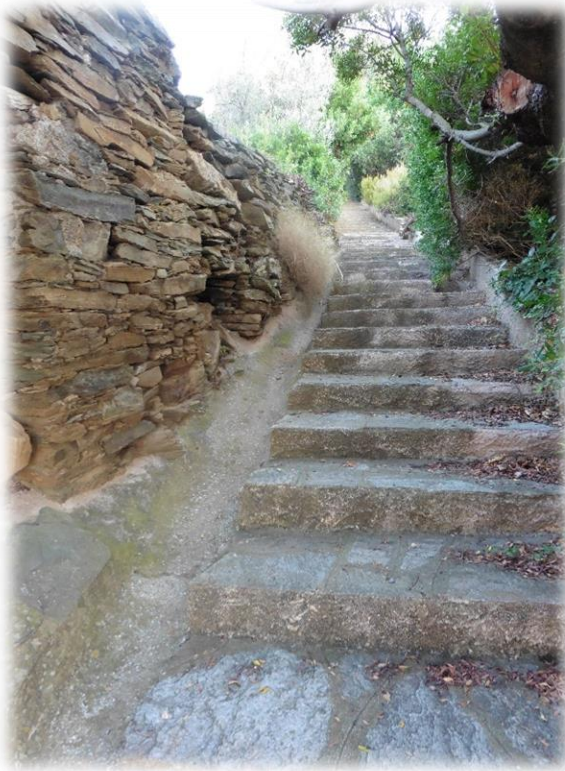
Uiteindelijk beslist Henri dan toch om de raad van het medische team op te volgen. Hij blijft in het ziekenhuis. Een zeer verstandige beslissing! Ik bezoek hem in de namiddag. Hij ligt nu op een kamer van twee personen en vanuit zijn venster heeft hij een prachtig zicht op Bastia en de zee.

Vrijdag 21 september 2018

- Soort : Heen- en terugwandeling langs een deel van de route van Cap Corse
- Plaats : Cap Corse
- Afstand : 24 km
- Stijgen : 800 m
- Dalen : 800 m
- Duur : 7 uur

Vandaag mijn laatste wandeling. Ik doe terug een stukje van de grote route van Cap Corse. Het is eigenlijk het vervolg van het vorige stukje dat ik heb gedaan.

Ik ga deze avond Henri nog een bezoekje brengen maar ook morgenmiddag kan ik nog eens langs gaan, ik heb toch een avondvlucht.

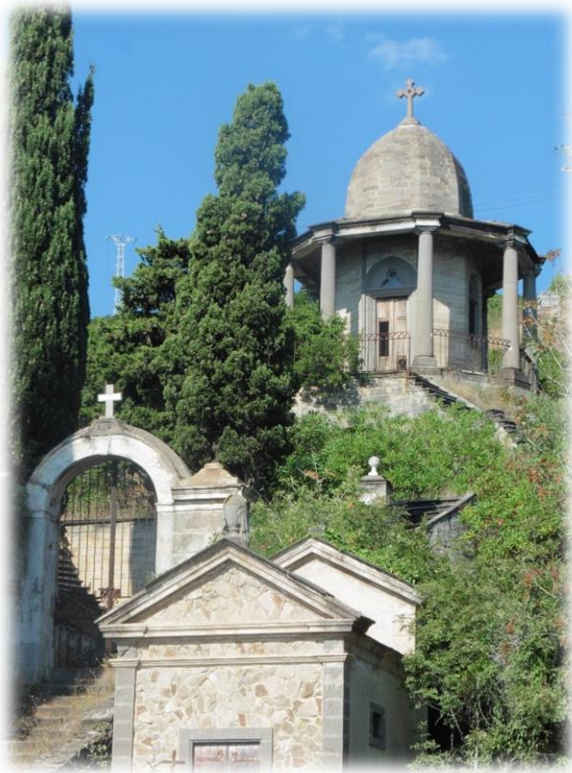

De foto rechts onder is een grafkamer. In de tijd van Napoleon mocht men zijn dierbaren begraven in de tuin maar dat diende wel in een grafkamer of kapel te zijn. Nadien is die wet

afgeschaft maar de grafkamers bestaan nog en de meeste zijn ook geklasseerd als monument. Uiteraard mogen daar nu geen overledenen meer in onder gebracht worden.

Ik trek terug door een mooi stukje natuur maar kom geen enkele andere wandelaar tegen.

Ik kom terug in een klein mooi bergdorpje. Telkens ik in zo'n dorpje kom volg ik niet de uitgezette wandelweg maar probeer ik alle steegjes van het dorpje te doorkruisen.

Sommige huizen zijn geheel opgetrokken in de leisteen die ze ter plaatse hebben kunnen vinden. Sommige daken zijn zelfs bedekt met van die dikke leistenen.

Een kerkje zonder klokkentoren. Is ook niet nodig, de klokken hangen, op manshoogte, naast de kerk. Heel origineel.

Ik vind op mijn pad een hoefijzer. Er zit nog een spijker in. Even verder zie ik verse paardendrollen liggen op het pad. Het beestje heeft dus nog maar net zijn zool verloren. Ik

kom het paard niet meer tegen. Jammer dat ik het hoefijzer pas de laatste dag vind, had het beter de eerste dag gevonden dan hadden we misschien meer geluk gehad, alhoewel ik ben helemaal niet (bij)gelovig.

Ik heb deze avond anderhalf uur bij Henri gezeten. Het gaat nog altijd niet zo goed met hem. Deze namiddag heeft hij nog een hoge koortsaanval gekregen. Hij voelde het opkomen en er is meteen een arts langs geweest. Ze hebben meteen 7 buisjes bloed afgenomen om na te gaan vanwaar die koortsaanval zou kunnen komen. Hij begint zich ook meer en meer flarden te herinneren van hetgeen gebeurd is. Hij meent te weten dat hij het voelde aankomen dat het licht uit ging en dat hij zich dan neergezet heeft. Hij zou dus niet gevallen zijn. Hij herinnert zich nu ook dat er altijd iemand riep "Henri godverdomme, Henri godverdomme". En dat klopt ook. Een van de passanten die ons geholpen hebben had ooit in Etterbeek gewoond en kende één woord Nederlands. Toen die man de parasol diende vast te houden en zag dan Henri het bewustzijn verloor, begon die telkens te roepen ; Henri godverdomme, Henri godverdomme. Nu zitten we er samen mee te lachen maar op dat ogenblik werd er door niemand gelachen, was het alle hens aan dek.

Mijn bijzondere dank aan alle mensen die ons geholpen hebben; toevallige passanten, de brandweerlieden, het team van de helikopter, de aanwezigen van het buitenverblijfje, de man met het hoedje en zijn vriendin de verpleegkundige, Orso en zijn vrouw Nenneey en vooral aan Henri dat hij bij ons gebleven is!

Henri Van den Broeck : vdbhenri@belgacom.net

Ludwig D'Haese : benaltijdweg@gmail.com

Tekst : Ludwig D'Haese

Foto' : Ludwig D'Haese en Henri Van den Broeck

Enkele reacties

Wow Ludwig, wat een verhaal. Gelukkig met een goed einde. Ik hoop voor je dat dit een eenmalige ervaring zal zijn. (Marijke)

Bedankt om deze bijzondere ervaring met ons te delen ;Was, ook om te lezen, adembenemend en benauwelijk ; (Geert Bisschop-Riet Lenaert)

Dank voor het uitgebreide verslag. Ik heb een zelfde verhaal gehoord van een Franse gids. Hij begeleidde een groep wandelaars op een bergtocht in Corsica. Eén van de deelnemers was

een Parisienne van in de 20 en die is onderweg flauw gevallen. Ondanks verschillende reddingspogingen is ze ter plaatse overleden. Achteraf bleek dat ze pillen aan het nemen was om af te vallen. Deze waren waterafdrijvend. Anderzijds had ze zich niet ingesmeerd tegen de zon. Ze wou zo rap mogelijk mooi bruin zien.. maar had een heel bleek vel..Maanden na de dodelijke afloop kreeg hij de politie op bezoek. Ze hadden een onderzoek gestart om na te gaan of hij als gids wel alles had gedaan om dit drama te voorkomen. Gelukkig kon hij voldoende aantonen dat hem geen fout trof...Gelukkig is het bij jullie goed afgelopen..Hopelijk tot nog eens op een volgende reis..(Fred)

Het is toch wel indrukwekkend/angstaanjagend om te lezen wat tekort aan vocht kan teweegbrengen bij een mens. Al een geluk dat het niet faliekant is afgelopen voor Henri, maar ook dat hij kon rekenen op een goede metgezel aan zijn zijde. En geheel terzijde, ik heb toch ook genoten van de mooie foto's en wandelbeschrijvingen. Nog veel wandelplezier (Martine)

Lees met verbazing en schrik je verslag over Corsica en wat er met Henri gebeurd is. Hopelijk gaat het de goeie kant op met hem en recupereert hij volledig. Is hij al in België? "zou hem graag een kaartje sturen of een mailtje maar heb geen gegevens meer van hem. Dju toch, als reis verantwoordelijke moet ge toch ook de daver op 't lijf gehad hebben. Gelukkig dat gij een ervaren gids zijt, ge hebt dat goed aangepakt en toeme toch dat wij hier dikwijls sakkeren als we voor een bagatelle op hulpdiensten moeten wachten terwijl in andere landen...(Lut Guns)

Fijn nog eens een mooi verslag van je te ontvangen. En gelukkig is het goed afgelopen! Want te weinig drinken is inderdaad een grote vijand van een wandelaar, met deze mail kan je de bewustmaking van voldoende drinken vergroten en dat komt elke wandelaar ten goede. Nog veel stapplezier! (Siglinde)

Je verslag zorgt wel voor een kippenvel moment. Hopelijk is alles onder controle bij Henri. (Patrick en Marina)

Wow, Ludwig, even je verslag gelezen, pffft, wat een ramp! En dan denk je, we zijn in Europa, dus vlotte hulpverlening... Schandalig, 2 helikopters voor zo'n bestemming met duizenden wandelaars op moeilijk bereikbare plaatsen...Hij ligt ginds nog steeds in het ziekenhuis dus? Laat hij zich niet best repatriëren om hier verder opgevolgd te worden? Man, man man...(Veerle Wauters)

Amaai, dat wil je toch niet meemaken. Ik moet dan spontaan terugdenken aan de 1e keer dat we gingen wandelen in Andalusië met verblijf in Gorafe, waar jij 10 dagen alleen hebt gestapt. Gelukkig is alles toen zonder problemen verlopen. Hopelijk is Henri al thuis en hersteld. (Frans Pype)

Bedankt voor alweer mooie foto's met reisverslag van de wandelingen in Corse. Dit was hopelijk de enige en laatste nare ervaring met ziekte van een wandelvriend. Hopelijk is het verder nog goed gekomen met Henri zijn gezondheid. Is hij dan nog lang in dat ziekenhuis moeten blijven ? Hopelijk ook met jou alles goed na deze nare ervaring. Heel fijn toch dat je alles gedaan hebt om je makker te helpen, samen met de mensen die er toevallig ook mee voor gezorgd hebben. En ook de hulpdiensten natuurlijk. (Nicole)

amai...wat een verhaal...maar precies ook wel weer heel mooie plaat(s)jes gezien...een aanrader precies...(Gino)

Heb zojuist uw verslag gelezen, een hele bedoening. Ik hoop het zelf nooit mee te maken maar een geluk dat alles nog in orde gekomen is. Ik hoop voor Henri dat alles nog volledig goed komt en wens hem het allerbeste toe. Wie weet nog eens ergens samen. Allerbeste groeten, ik heb me met uw verslag flink betrokken gevoeld. (Marc Verreydt)

Ik heb uw verslag gelezen, heel aangrijpend. Ik heb veel respect en bewondering voor u. Jij bent een echte reisleader en een goed mens. (André Henrickx)

Ontroerd ben ik bij de zware uitdaging waarvoor jullie beiden werden geplaatst en het karmisch aspect gekoppeld aan deze ingrijpende gebeurtenis. Temeer er is de sterke band, Ludwig, die de voorbije jaren met u is gegroeid en ook Henri heb ik 2 dagen mogen leren kennen bij de beklimming van de citadel te Namen op weg naar Thyonville op 18-19 mei 2013. Dergelijke crisis komt als een bliksem-inslag die op zijn minst sporen nalaat in ons leven...(Loe)

Ik heb hier zonet met grote verbazing het verslag van jullie trip in Corsica gelezen. En omdat je (Henri) dit verblijf van mij hebt overgenomen heb ik er ook wel wat schuldgevoel bij. Het is verdomd spijtig dat je dit op de tweede wandeldag is overkomen, maar gelukkig had je tijdens het lange wachten op hulp een geweldige engelbewaarder aan je zijde. Ik hoop van ganser harte dat het nu beter gaat, dat je snel mag terugkeren naar huis en vooral dat ge volledig herstelt en geen letsels overhoudt. (Jan Wauters)

Die persoon Henri, mag van geluk spreken, dat hij er nog is. Zoals je allemaal uitlegt, en dan zo lang moeten wachten, had het heel anders kunnen aflopen. Hij is nu nog altijd in het hospitaal ginder, en jij bent alleen nu moeten afkomen. Hopelijk komt met hem alles in orde. Maar dit is toch geen persoon meer, om zo een reizen te doen. Nu je thuis bent, zul jezelf wel wat tot rust moeten komen. Want zo iets vergeet je niet. Verder is het wel een mooie reis, en zeer de moeite. (Viviane Buelens)

Jakkas, dat is inderdaad geen grap. Hoe stelt Henri het ondertussen? Zal hij helemaal de oude worden of is dat nog te vroeg om te weten? (Guido Claesen)

In één ruk uw spannend avontuur gelezen. Proficiat met uw tussenkomst als mens en reisleader ..(Herman Pardon)

Ik ben Guy , een goede vriend van Henri , we doen al verschillende jaren samen de Lourdes bedevaart met Samana , vroegere CM . Ik heb van Henri jouw reis verslag gekregen en gelezen . Toen hij me liet weten dat hij in het ziekenhuis lag schrok ik wel wat , ik trachtte telefonisch hem te contacteren doch dit lukte niet en dan kreeg ik een deeltje van jouw verhaal te lezen. Kan me een beetje inbeelden wat er gebeurd is , erg natuurlijk maar gelukkig is het toch aan de goede kant . spijtig dat dit is gebeurd en deze mooie reis niet zo fraai verliep , noch voor u noch meer voor hem ; hopelijk kunnen jullie later deze reis in veel betere omstandigheden overdoen . Dank voor jouw mooi verslag , bel Henri wel nog voor hij terug thuis is, steekt hem een riem onder 't hart . (Guy).

Veel lof voor Ludwig en een dikke pluim voor de omstaanders. En ja merendeels is het zo dom, dom, dom en als ik dit..., als ik dat...Bedankt voor de reacties, ben aan de betterhand. (Henri)

Heel blij dat ge goed herstellende zijt. We zullen zeker nog wel eens samen op stap kunnen gaan. (Guido Claesen)

Bonjour Madame et Monsieur,

Je vous remercit pour l'aide que vous m'avez apporté dans un moment difficile en attendant les aident médicaux. Je suis de retours chez moi et garderais le souvenirs de votre aident. Encore un grand merci. Sincère Henri Van den Broeck.

Cher Henri,

nous sommes vraiment heureux que votre vilaine mésaventure se soit finalement bien terminée. Remerciez encore une fois votre ami de s'être donné le mal de venir jusqu'à nous pour nous prévenir que vous étiez hors d'affaire car nous craignons le pire et le moral n'était pas très bon ce jour-là. Ma femme et moi vous souhaitons encore de nombreuses promenades dans de meilleures conditions. (Orso Martinelli)

Hallokes Ludwig

Je weet dat ik aan de verpleegster vroeg om eens door te prikken in mijn duim. Telkens was het nee nee afblijven. Dinsdag avond heb ik foert gezegd ik prik er zelf in met een hoekje van de plastic van een pilletje, die zijn toch scherp. Prik in mijn duim, man wat voor etter dat eruit kwam, had twee zakdoekjes nodig om telkens die etter weg te wrijven. Bon kwam geen etter meer uit. De volgende dag 's morgens 37,6, 's middags 38,2 °koorts. De dokter die langs kwam zei pas op voor morgen, koorts = niet naar huis, al was alles in orde voor repatriëring. Ik oeps water en nog eens water drinken. Woensdag avond zag ik dat er terug etter naar buiten wou, stak terug in mijn duim en de etter liep er weer uit maar niet zoveel, duwde aan de handpalm van mij duim om wat meer etter eruit te krijgen en plots kwam er iets tevoorschijn, ik oeps wat is dat, duw nog eens en het werd langer ineens ploeps eruit. Er stak namelijk een takje van circa 4cm op 3mm in mijn duim. Mijn duim was een ware broedplaats van bacteriën. De donderdag morgen was mijn temperatuur 37,2 en mocht naar huis. Oef oef. Ben deze morgen naar spoed geweest voor mijn rechter hand, wat zalf en Bruffen. Vertelde mijn verhaal en zeiden dat splinters niet zo zichtbaar is met radiografie, wel met echografie. Tot op heden geen koorts meer gehad, hout vast houden. Pfff, hoogstwaarschijnlijk vandaar die koortsen. (Henri)

Bedankt voor het goede nieuws Ludwig. Zijn langdurig ziekenhuisverblijf wijst anderzijds op een ernstig probleem en bevestigt tegelijk dat u door uw koelbloedigheid en doortastend optreden zijn leven hebt gered. (Loe en Riet)

Beste,

Uw verslag geëindigd met prachtige woorden!!!

(Christine Van den Broeck (petekind van Henri))